

1903-11-26

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev

Omtalte personer:
Marie Bertelsen
Valdemar Brücker
Signe Constantin-Hansen
Elise Konstantin-Hansen

Arkivplacering:
Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller fortæller Thora Constantin-Hansen, at hun har været i Ågård for at sige undskyld til Elise Konstantin-Hansen. Derudover påpeger hun sin forskellighed fra Thora, men skriver også, at hun anser søstrene for at være en slags skytsengle for hende.

TRANSSKRIFTION

Kolding Banegaard d 26 Novbr 03.
fra 9-11

Kære Tora! Jeg har været i Aagaard i Nat, hos Elise og Bertel; jeg havde været uvenlig mod Elise! hun var saa vred, jeg fik et meget slemt Brev, som jeg slet ikke kunne faa svaret paa skriftlig - saa matte jeg rejse - og saa var de saa dejlige begge to, det hele kom i Orden uden Ord, og jeg er saa lykkelig. Jeg siger dig alt dette, fordi jeg ogsaa trænger til at komme til dig paa samme Maade - det maa jo blive i Aanden bare - for mod dig har jeg jo svaret endnu mere uvenlig - i Tankerne ialtfald. Jeg forstaar næsten ikke hvordan det er. Det maa vist være fordi vi er saa forskellige - du forlanger for meget - gaar altid ud fra, at vi er eens, mens jeg tit føler hvor meget forskellig vi tænker. Du er lidt af en Tyran, og saa blir jeg ond. Men kan vi nu ikke have det saadan rigtig forfærdelig godt med hinanden igen - men som de to forskellige vi er - "uden at stille større Forventninger til hinanden end vi kan opfylde" - - ja dette samme skrev Brücker til mig engang - men det er jo netop Forskellen, du og jeg er jo ikke Elskende - og saa kan jeg med Ret forlange den Frihed. Thora, jeg sætter dig meget højt, og holder saa meget af dig - I Const. Hansener

er jo idetheletaget en Slags Skytsengle
for mig, men sommetider synes jeg
Vingerne spærrer mig Udsigten,
og det kan jeg ikke holde ud.
Dersom vi altid saa i samme Retning,
kunne de jo ikke spærre Udsigten, for
du ser jo langt og skarpt nok -
gider du forstaa hvad jeg mener.

Her sidder jeg på Stationen og mindes
klart hin Nats fine Timer -
Verden er grinagtig!

Nu rejser jeg til Askov, jeg har 1½
Dag fri - og hjem i nat.
Nu er det bestemt, at jeg ikke kommer
før Februar, vi kan ikke blive færdige
før. Gid jeg kunne faa et
stort lyst Værelse, et Atelier bliver vist for
dyrt, er jeg bange. Elise fulgte mig
til Stationen i Morges i det yndigste Vejr - Frost
og lidt Sne.

Hils Signe! hende har jeg ikke været saa slem imod
for hun er ikke saa fordringsfuld
Din Olivia

Roldig Bauegaard d 26 Nov. 03.
Fra 9-11

Kære Tora! Jeg har været i Aagaard.
Med Mrs. Eli og Berthel; i gårde var
næsten med Eli, hun var der ved; i går
et meget skært Brev, som i det ikke kunne
fåa sendt paa skriftet - saa maatte
i rive - og saa var de saa dybtlig
begge her, det hele kom i Orden inden
Ord, og i er saa lykkelig. I siger
de all dette, fordi i er saa længe til
at komme lidt paa samme Maade
- det maa i blive i Maaden bare -
for med de her i i det ender med
næsten - i Tænkme ialfald. Jeg forstaa
næsten ikke hvordan det er. Det maa
være som først er i er forskellige - det
forstaaer for meget - gaar altid ud
fra, at vi er eens, men i det hele har

meget forskellig, og bærer.
Du er lidt af en Tjener, og saa bly, end,
Alte kan vi nu ikke have det saadane
ogte forfædte, gode med hinanden
igjen - men som de to forskellige
vi er - uden at stille store Fordringer
til hinanden end vi kan opfylde -
- ja, det er samme store Bøjelse for mig
sagang - men det er jo uløst
Forskellen - du og jeg, vi jo ikke
Bekendte - og saa kan jeg med det
forlange den Frihed.
Thors, vi sætte dig meget kjær, og holder
saa meget af dig - I Guds Navn
vi jo idetvilelaagt en Lige, Højresagte
for mig, men sommebede synes vi
Vingene spænde mig Udvejsten,
og det kan jeg ikke holde ud.
Dansen vi altid saa i samme Retning

kanne de jo ikke spore Udvejsten for
du er jo længe og skogt nok,
gode du forlader hvad vi mener.

Det vilde vi paa Station og mæske
klatte den Nats fine Tæppe -
Vinden er gineang!

Nej nej, det skæder, vi har 1/2
Dag fri - og byer ind.
Vi er det brændt, at vi ikke kommer
for Februar, vi kan ikke få fordr
for. End vi kan komme for at
høst lige Vindene, det vilde vi end for
dygt, vi er borte. Alene fulgte vi
at Stationen i Norge i det gamle Vigtigt
og lidt mere.
Det ligner! Helede har vi ikke end saa store smaa
for dem endte saa forbrugsfeld
Den Ole!